

heden for at hæve skatter og afgifter. Den er jo fuldstændig fri for bremsebelægning, det kører bare derudad. Det synes jeg er fair nok. Der er ingen disharmoni i det standpunkt, sådan skal det jo også være i politik.

Så vil jeg sige til fru Marianne Jelved, at jeg synes, det var en meget blid tale, selv om jeg har svært ved måske lige at forstå bekymringen for, at regeringen efterlever aftalen, inklusive, at man ikke regulerer på afgiftsniveauerne, som er i faste kroner, altså afgifter, som tidligere har været pl-reguleret. Det er jo beskrevet meget tydeligt i den publikation, som den tidligere regering kom med, at det var der plads til. Det forunderlige er jo, at hvis man undlader pl-reguleringen, så bruger man det rum, der egentlig var til senere skattelettelser. Sådan er det direkte beskrevet. Så det hænger jo fuldstændig sammen med det, regeringen har lagt frem, og det, der ligger i den tidligere regerings egen strategi. Der er jo en meget fin overensstemmelse.

Jeg er glad for den bekymring for, hvorvidt det er muligt for regeringen at indgå en aftale med kommunerne ud fra begrebet, at et ord er et ord, og at aftaler skal overholdes. Jeg tror, at den vilje vil vise sig at være i det kommunale system, at man denne gang overholder aftalen. Sådan vil det nok vise sig at være.

Er der fortillfælde? Hvis man tager de aftaler, der lå fra 1988 til og med 1993, så steg de primære kommunale skatter med 0,1 procentpoint i hele den periode, selv om der var lavkonjunktur – uden sanktion!

Her er det selvfølgelig interessant, at man i Socialdemokratiet har efterspurgt, hvad det er, man skal straffe. Jeg har i mit indlæg overhovedet ikke talt om at straffe. Jeg har tillid til det kommunale selvstyre, så hvorfor man skulle tale om at straffe, ved jeg ikke. Det er jo noget, man forholder sig til, hvis det viser sig, at de, der har indgået en aftale, i virkeligheden ikke ønsker at overholde aftalen. Det, vi vil levere i regeringen, er de vilkår, der gør, at man kan indgå en aftale, hvis viljen er der, således at skattestoppet effektueres.

Og må jeg så sige til hr. Aage Frandsen, at der blev brugt ordene, at man tager penge. Det er jo forunderligt. Hvordan kan man som godt begavet menneske egentlig fastholde, at man vil bruge den argumentation, når virkeligheden er, at man får flere penge? Det vil vise sig, at der er realvækst fra 2001 til 2002, fra 2002 og til 2003 og til 2004 og 2005. Det kan være, at der kommer et meget stort spring fra 2001 til 2002, hvor man

har brugt en del af realvæksten, der egentlig skulle have været gemt til 2002 til 2003. Det afhænger af kommunerne selv, hvad de egentlig gør, men vi taler om realvækst, vi taler om 6.000 flere ansatte i år, 4.000 næste år, 36.000 flere frem til år 2010.

Så spørger man, hvordan det skal finansieres. Det sker netop ved, at skattegrundlaget jo også stiger. Der er jo en vækst i skattegrundlaget, der giver den dækning, så man stadig kan have en realvækst også i det kommunale system. Sådan skal det vel også være.

Hvordan i alverden kan man tale om nedskæringer. Så må man måle udviklingen fra år til år: Øger man eller øger man ikke? Det, man kommer til at se, er, at man øger. Jeg tror også, at man på ældreområdet kommer til at se, at udgifterne øges fra år til år.

De 500 mio. kr. er bundet op på, at ældre får en valget til at vælge noget andet; at de får en garanti for, at hvis hjemmehjælpen ikke er givet, er der kompensation; at ældre får ret til at vælge et plejehjem, som de vil, også i en anden kommune; at de kan vælge plejebolig også i en anden kommune. Det er jo det, man tilstræber, men alt sammen ligger det inden for en ramme, der vokser år for år. Det er vi i regeringen glade for, og det tror jeg egentlig også at man vil være glad for i kommunerne, så man måske kan få et aftalegrundlag, der giver en stor tryghed for den måde, som man kan budgetlægge på i det kommunale system.

KL 20.25

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S): Finansministeren nævnte spørgsmålet, om vi stod ved »Danmark 2010«. Jeg synes virkelig, den nuværende regering har rykket forudsætningerne fuldkommen, som fru Marianne Jelved sagde, ved at indføre skattestop i stedet for at fastholde et fast skattniveau. Det giver mindre fleksibilitet. Det er skadeligt for de muligheder, vi har for at lave omstillinger og omlægninger.

Så siger finansministeren, at finansministeren har tillid til, at det kommunale selvstyre vil leve op til aftalerne. Hvem er det overhovedet, der taler om at lave sanktioner? Ja, hvem er det? Hvem er det? Første gang jeg hørte om sanktioner, var på KL's delegeretmøde. Det var ikke mig, der sagde det. Det var ikke hr. Ole Stavad. Det var slet ingen fra Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre eller SF.